

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Flyttedags-Kvaler (Lau Lauritzen Sr., DK, 1915)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1186/a (pdf: p. 2–9)

Ns 1186/b (pdf: p. 10–29)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Til Apollonijs
18/2-14.

Flyttedag.

Kinematografisk Farce i 38. Billeder.

Personer:

Ulolev, Rentier, ældre, lidt magelig Ulove.

Fri Ulolev, statelig Dame, den yndelig Ulove i Ulove - men dog ikke Tyren.

Lind, Proprietar, Ulolevs Ynd.

Klausen

Fri Klausen } flytter ind i Ulolevs Lighed efter Ulolev.

Fri Strømmer, bebos Ligheden om Ulolevs nye Lighed
Barboren.

Tjenestefjende hos Ulolev og Klausen.

Gæster hos Lind paa Luegaard, Flyttefolk, Betjente, en Kusk,
en Chaffør m. fl.

Udvalgte foregaae i om Dage paa en Flyttedag.

1. Provokeren hos Ulolev.

Det er Morgue. Fri Ulolev er i Anledning af Flyttingen kommen tidlig op, Ulolev som trygt og læstet aldeles ikke paa, hvor mange Koster denne Dag har til ham, inden han atter naar at komme i sin seng. Frien kommer ind, kalder paa ham og jammer ham med Boven vakkert. Ulolev ser vildt paa hende og protesterer - ikke Tyren, at han vil saa tidlig op. Hvad skal han og til for? Frien hører ham paa, at det er Flyttedag - han maa op nu, Flyttefolkene kan komme hvert Øjeblik. Na, ja, saa skal han nok staa op. Frien gaar, og Ulolev falder langsomt tilbage og sover videre.

2. Gæster. Barboren, som er bestilt til at komme extra tidlig, lykkes med af Fri Ulolev.

3. Provokeret. Fri Ulolev og Barboren ind. Ulolev, er han ikke kommen op endnu? Ulolev maa, hvor vildt han vil, se at blive vaagen, Ulolev maa protesterer Barboren - han har ikke Tid at vente paa Ulolev, han har andre Steder o. s. v. Fri Ulolev gaar. Barboren vil gaa med, men holder tilbage af Ulolev, som absolut vil Barboren. Kan han da saa ikke gøre det, mens Ulolev ligger i sengen? Na, ja, lad gaa! Du skal stilles her til Sengen, Ulolevs Ulove aubrunder derpaa, rigtig nok i en ret utmagelig

Stillelig og Barboren selv haer ind.

4. Entreer. Fri Holen lukkes op, Flyttefolkene kommer, og Friens anser sin dem, hvor de skal begynde.
5. Soovarebet. Barboren er ved at skule Holen ferdig. Friens kommer ind, spørger om dette Lyu. Barboren pakker sine Sager sammen og gaar, medens Friens skammer Holen ind. "Lyu at komme op, den Kaffe staa servert i Spisestuen." Holen staaer op, lidt stikent.
6. Spisestue. Porcellan etc. er pakket i Kasser, der staaer reedt om. Møblene staa der, men er iøvrigt klar til at flyttes naar som helst. Paa Bordet er Bakke med Holens Morgenkaffe. Holen kommer ind, er paakladd, men sovrig og utilpaa - han er jo kommen for tidlig op. Han sætter sig og begynder at lave sin Kaffe til, men naar ikke videre, da en Flyttemand kommer - "Herre minn undskyldte, men vi skulde jo have Bordet." Holen foraarmer, kalder rejsemænd rejser Holen sig, tager Bakken og gaar, medens Flyttemanden skruer Beene af Bordet.

1. Dagligstue. Alt i Vorden, Bordet og Stolene borte. Holen kommer i borte, ser fortabt ind over Værelset og gaar igem.

2. Soovarebet. Fri Holen og Pigen i Færd med at ordne alt til Opbrud, samle Legetøj et sammen o. s. v. Holen kommer med sin Bæke, men jages ojblikkelig paa Fløgt trods sine Protester - der vil de ikke have ham, han maas selv se at finde en Plads, hvor han kan være. Han kunde jo staaet op i ordentlig Tid. Han gaar.

3. Usoovarebet, d. v. s. Resterne deraf. Skumbordet adskilt, Bord og Sofa borte. Stolene gaar netop Flyttemandene med. Holen kommer ind - med Bakken. Han er efterhaanden bleven arrig, men nu vil han have sin Kaffe. Sætter Bakken paa Gulvet, rejser selv med Ryggur mod et Bogskab ell. lignende. Fjæm kommer en Flyttemand og beder lof. Hjem at komme til, men rej, denne Gang lader Holen sig ikke fjerme, tværtimod faar han og skaldet ind og sætter lauselig Manden udenfor. Medens han besiger dette, kommer Familienes Elend, som man i Trælleden ikke har faaet sørget for, benytter sig af Lighjleden og smager i Kaffebakken, eller Stikent o. s. v. Dette er for meget for Holen, nu har han nok. Han gir et Udfald mod Elendene, der umiddelbart hurtigt salverer sig, og gaar ~~med~~ ind med alle

Tegne paa Raseri.

NB. Du hvilkensomhelst Koster, blot saaledes, at man kan tænke sig Uloven og den, trækkes nogle Gangs ind paa Scenen og paa Lov til at ode # Sukken ved Bakken, for du fotografere. Naar den har prøvet det nogle Gangs, fotografere den, den vil da nok søge Sukken ind i Gang til, uden at lide. —

4 # Entre. Uloven kommer ind, inden Fri Uloven. Uloven raser; "Nu har jeg nok af det, jeg gaar." Paa kan den flytte saa galt du lyster. "Jeg kommer ikke i denne Lejlighed mere." Naar man ikke i Gang kan paa sin Kaffe i Fred herjumerne — ikke i Gang kan paa Fred for sin egen Uloven, saa hvis alt op, saa ^{maa} man se at paa noget inde. "

Saa den ser kan op — Friem tager det ganske rolig, tydelig kan nemlig Frakken paa, næsten haare Stok og elat. Uloven kigger paa hende, Uloven vil slaar om, kan inden, at hende ikke kan gøre for det — erkender, at han selv er Skjæl i Kalomniteterne, giver gode Ord — han har forlovet sig — vil gøre det godt igen, vil tage lidt om Afsped med hende, hende spørger det, skubbe hende udenfor, inden i Flyttemand, du ubemærket har overvundet Scenen, grimmende ser til. —

5 # Paa Gaden inden for Ulovens Ryglighed, der er f. Ex paa 1^{de} Sal. Paa Gaden Flyttevojen, Møbler staa paa Fortoet. Man ser Facaden med Uinduen paa 1^{de} Sal og ser Uloven komme ind og gaa bort.

6 # Nogle Tuener mere.

Restaurant. Uloven sidder ved et Bord, han har faaet en beder Fri Kost, er bleven vil til Paa, sidder nu og nyder Kaffen, en god Bjæ og Moiserne. Proprietær Løved kommer ind, ser Uloven, den er dybt inde i Sagens ledende detikel, stiller sig op foran hende og stierer paa hende med et gemytligt Smil. Uloven mærker, at nogen ser paa hende, ser op — "Nj, God Dag, gamle." Hjærtelige Uloven. Løved slaar sig ned ved Bordet og faar Fortællingen om Ulovens Gemytthed om Mogenen, som Uloven nu, uret og vaagen, ser fra den humoristiske Side. "Kør du med mig hjem til Ølvegaard," siger Løved. Naar ja, "Hvad er ikke saa det, sidde paa Kaffe hele Dagen bliver jo ogsaa kedeligt, Uloven slaar til. Skrives en Billet, som Tjeneren loov at besørge.

13 Gaard, hvor Luud har lagt sit Korstøj staaende. Der er spændt for, Uolue og Luud stige til Foguen og Koin.

7 ~~14~~ F Uolues nye Lejlighed, s. Et Lovordsbet (dette skal bruges senere). Fri Uolue er ved at ordne, Pigen kommer med Billetten for Uolue, som Fri Uolue løser.

Kone Anna. Jeg tager med Proprietar Luud til Bluegaard og kommer først hult i Aften.

Carl Uolue. —

Naa, tænke her, saa er man fri for at give saa stort ind af Mid. dagen og kan faa Fred til at komme lidt i Orden.

8 ~~15~~ Ved Middagstid paa Bluegaard. Heroverre.

Luud, Uolue og to andre Elver sidde ved en gemtlig Lhoubr. Ved siden af et Bord, hvor et Arsenal af Flasker og Glas vaa, at man ogsaa sørger for de iiddovendige dele. Stemningen er godt oppe, særlig Uolue, som har vaent heldig i Spillet, er i sprudlen de Elver. Elven vriden om Solo Kutoi — og dermed slutter man, gir Regnskabet op, og Uolue stryger tilfeds sin Genist til sig, man faar et Glas til Afsped og Uolue klapper Uolue paa Skulderen: Ja, nu skal Niels nok koin Dig hjem. Man gaar.

9 ~~16~~ Bluegaard. Foguen holder for Doris, Uolue hjælper op, Afsped, Niels koin. Elven har vaent paa den Tur for, ved den vanden en god Drikkeskilling og ser derfor velfornøjet ind — man har blot glemt at meddele ham, at Uolue er flyttet.

17. Foguen medu Koin ~~Uolue~~ Uolue sidder vel indpakket og blunder saa smaat.

10 ~~18~~ Paa Gaden inden for Uolues gamle Bopæl (= 11 Billedet). Foguen koin op for Doris, Niels springer af og vækker Uolue, hjælper hana ind, faar hans Nøgler og lukker Gadedøren op og venter medens Uolue med Bover faar Portomaaen frem og finder en Drikkeskilling frem, som Niels med et velbehageligt Smil pletter til sig efter først at have oplyttet paa den. Uolue gaar ind, Niels stiger til Foguen og Koin.

11 ~~19~~ Trappgang. Uolue kommer op til sin (foru.) Entree, tager Nøglerne frem og skal lukke op og gaar ind.

12

Intreue. Uloen kommer ind, lukker Døren og famler lidt rundt. Kommer saa i Træken oven, at det er bedst, ikke at vække Frien, og vil tage Stoolerne af. Der er gaar det godt med, men der anden? Uloen er jo ikke ganske sikker paa Bænnen og drætte med et Bæmp paa Sæden. Stolen er ganske vist kommen af, men har han ingen rækket? Uloen lytter hdt. Nej, det gik vist alligevel. Paa Stovingfodden ligger han gaar. men Korridor, hvor han mener at være saa godt kendt, at der intet kan ske. Men o-ke! Midt i Korridor står nogle af den ny Lejers Pakkasser, som man endnu ikke har faaet af Fjens. Uloen løber mod dem, og med veldigt Rabalden ramler de ned, Uloen falder ned og legger sig og spralle mellem Kasserne.

13

Sooverdelst. Clausen og Frien ligge og sove godt efter den trættende Flytning, da Frien vægner ved Bæmpet, da Uloen falder paa Uloen. Uloen lytter strax, rykker i Clausen, da vægner og ser sig forvildet over. Nu lyder Rabaldet, Clausen vil fare op, men Frien tillader ikke, at han udsætter sit dyrebare Liv for Fare - det er naturligt i Morden og Røveri. - Uloen rejser paa Fjens

22. Pigeredelst. Ogsaa Pigen var trygt ~~kommer~~ om sidste Part og om hawda huns vægner og fare op ved Rabaldet. Strax efter rejser det. I den Træk, at Sugen er ramlet sammen under Elerskabet eller saa den, står hun fortrædelig op, tænder Lys, tager et Skjort paa og gaar med Kampen i Ulauden ud

14

Intreue. Uloen er ved at rejse sig op, da Pigen kommer frem i en Dør, men strax trækker sig tilbage med et skingrende Skrig.

15

Sooverdelst. Clausen er kommen op, har faaet Besked paa, Frien ligger, rystende af Skæk i Sugen og borsfalden Clausen om dog ikke at indlade sig i Kamp med Røveri. Nu hør de Pigenes Fødsel, er fuldsteendig klar over, at nu er Røveri ved at tage Livet af Pigen. Clausen farer til Vinduet og raaber: 'Hjælp! Mord! Polit!'

16

Paa Gaden. To Politie kommer slentrende, finder de to Majere, som Værtshusholderen i Stuen for visse Anagener Skyld dem det sætte ud til dem, skal lige til at nyde dem, da Clausen ser fagtede med Armeen ind af Vinduet og skriger paa Politie. 'Hlet far over til os og den Gang, Pligten fremfor alt.' De dirke Gadedøns op og fare op i Uloen.

17 ~~26.~~ Lutrum. Uolun har faaet reyst sig op. Ulaa er hel forvildet, kan ikke forstaa det passerede - men pluedselij gaar der et hys op for ham - han tænker, at han er flyttet. Det er altoaa helt fornuude at tænke, han er brødt ind her! Tak, Skabue!

Nu duuden Betjentene paa Døren, Uolun tænker op, de spørge ham, hvad der er i Gjæne, han prøver at forklare sig. Men Betjentene, som jo tror, at der virkelig er Tyve og Mordere i Ulaet, og ikke kan tænke sig den pære Mand, som de kender, og som tænkte dem op, ^{som forbyd dem} tror, at han er gaar fra Sans og Samling paa Grund af en anden Judæer, giver sig ikke Tid til at høre hans stannende Forklaring, stormer Ulaet igennem uden at finde nogen og sænker til sidst snar- men med Ulaa & Fri Ulaaen og Rejen i Korridoren igen. Uolun har nu faaet Støbet paa igen, har samlet sig lidt og forklarer i saa Ord, at det er hans Distraction, der er Skyld i det hele. Ulaaen, der nu erindrer at have set Uolun der, da han lejede, tager med et ussigt Hænsigt mod Uolun Uedskyldning og tænker Uolun og Betjentene ind.

18 ~~27.~~ Paa Gaden. Uolun afsieder sig med Betjentene med en klakkelig Drikkeskilling, og er ved at sige Farvel til dem. En Bil kommer tilfaldig forbi, anraaber af Uolun, som faar den staaende et Øjeblik kenne i Gaden. Ulaa træder der hen og stiger ind, hvorpaa Bilen kører.

19 ~~28.~~ En anden Gade ved Uolun nye Bopæl. Bilen staaender udenfor Gaden og Uolun stiger ind. Før han betaler, kigger han op paa Kuvort over Døren for at se, om det nu ogsaa er rigtig - han har lavet nok Ballade der skat, saa det er bedst at se sig for. Ulaa bor i Nr. 24, - det staaer der ogsaa over Døren, men paa Grund af hans naturlige Konvulsitet ved det forfaldne flue de irdagene Sjæser, synes Tallene at danne for ham Ulaa.

~~29. Stort Billed med Kuvortpladen over Døren. Til at begynde med staaer der 24, men det skifter, saa der snart staaer 244 - 244 - 2424.~~

20 ~~30.~~ Fortælling af 28. Uolun giver Ulaaen i Arme, peger og med Kuvort- udspejlede og spørge "Ulad staaer der?" Ulaaen, der nok tænker, hvordan det er fat, svarer smilende "24", hvorpaa Uolun ligger betaler ham og gaar ind, Gadedøren er tilfældigvis aabnet.

21 ~~31.~~ Trappengang udenfor Uolun ny Lejlighed. Uolun kommer op, taller paa Fingere - han har nu naaet den rigtige Afdel.

Forsigtighed er en Syde - det er bedst at se, om han er hjemme. Han
river en Fændstik og lysen paa Døren. Friem har umiddelbart endnu ikke
faaet Dørpladen op, og Uolue har forgæves. Skuffede bliver. Er det rig-
tigt eller ej? Naa, man kan jo forre i neste Afsats. Han overdrer hvojen
af.

21 32. Looverelse. Fri Uolue ligger halsovende, hvor Døren ved Entré-
døren. Naa, der er han vel udelig! Rysen sig halot op og lytter, men
synker resigneret tilbage igen. Det var ikke han!

22 33. Trappegang, neste Afsats. Uolue kommer op, river atter en Fænd-
stik og vil lys, men brønden Fingrene, taber baade Fændstik og lys
og begynder at rage rundt paa Gulvet efter Uoluen.

23 34. Titel: Uolue er ogsaa en Ulystue, som venter sin Mand hjemme.
Looverelse, lig Uoluen, kun endnu Uoluen. Fri Strøm sidder og venter,
meget ondskafuld, se paa Uoluen, trænger rundt med klyvede Uolue-
der, lytter. Uolue skal faa. 'At han venter at blii saa laenge borte!' Lytten
igen. Naa, der er han! Ja, her kan du min Ven, du skal blii borte
'Velkommen!' Snapper Trappelankeren, som paa Forhaand er taget frem.

24 35. Trappegangen. Uolue roder ~~Uoluen~~ Uoluen. Uolue Potken skal
han giv. 'Bor han her, eller bor han udenværende?' En Fjltagel-
se til vilde vore alt for fatal. Pludselig faar han en Ide - han kan
ikke se, kan han da føle! 'Han overfaldte Døren, finder Dørpladen
og overfører den. Jo, det er hans Dørplade. Nu er han reddet. Han
runder. Næsten strax gaar Døren op, han griber i Traven og ruster
eftertrykkelig og trækker ind.

25 36. Entré hos Strøm. Fri Strøm kalder Uoluen ind, han faar en Salve
Skaldsord, et Par Rap af Bankerne og Friem skubber ham saa fra
sig, sætter Uoluen i Riden og skal til at forhøre ham, da man opda-
ger saa, at det er en helt fremmed Mand, hvem han har faaet grebet.
Det forbløffer ham et Øjeblik, men ikke længe. Uolue er det for en
frak Laban, du byder ind hos fremmede Folk? Uolue bilder han
sig ind? Uoluen med ham! Uoluen adner Døren, smider Uoluen
ind, spæker Uoluen bagfter og smækker Døren ~~ind~~ i.

26 37. Trappegangen. Uolue bliir smidt ind, Uoluen kommer flyvende
bagfter. Han sætter sig selv og ^{sammen} Uoluen ~~ind~~ og gaar ned ad Afsat-
sen og liden efter Uoluen, kan ikke finde den.

27

38. Trappegang, fraan Eoluis Des.

Eoluis kommer overfra, forbi Elatten, som han jo ikke kan se, naar Elauder ne saamum i Fortvælden. "Evad skal jeg være elaud gir? Hvor bor jeg? Kommer jeg da aldrig hjem?" Alu nu staa endelig Fortsættelse. Fri Eoluis har hørt Spektaklet omgaa, hørt elauder's Stuen og kommer ud i Døren med en Kamp i Elauder. Eoluis gaar ind med hende.
 Ende.

39. En enkelt Trug maa sigttages: Eoluis Driplade, maa, hoi man faar den at se i hani gamle Højhed, hoi som er Form og Størrelse, som Driplade hos Fri Strøm.
 Amden maa Gaden, hvor Spillet om Elatten foregaar, endelig vee folketonum for ikke at ødelægge Illusionen.

27/14.

John Baack

Tegneslag

1.

STK. NR. 25

PERSONERNE.

Michell Holm, Rentier, ældre, lidt magelig Herre.

Fru Elisabeth Fru Holm, statelig Dame, den egentlige Herre i Huset,
men dog ikke Tyran.

Palmes ~~*Hansen*~~ Lund, Proprietær, Holms Ven..

Johs Torgersen
~~*Hansen*~~ Hansen,

Maggi Hansen Fru Hansen.

Fru Stranner Fru Stranner.

Barbereren.

Sergens Kofod Tjenestepigen, hos Holms og Hansens.

Gæster hos Lund paa Elmogaard, Flyttefolk, Betjente,

En Lønn - Kusk en Kusk, en Chauffør. m. fl.

DAGBESØG. 1.

*Sovekammer - Holm i Sengen -
Holm tager op af Stolen*
Alt er i Orden, Bordet og Stolene borte. Holm kommer i Døren,
ser fortabt ud over Verelset, og gaar igen.

Dayligstue
SOVEVERELSET. 2.

Skjæpse og Stuen arbejder med Flyttingen - Holm

Kommer med sin Klaffe - maa gaa igen

2.

Fru Holm og Pigen er i Færd med at ordne alt til Opbrud. Samle Sengetøjet sammen. o. s. v. Holm kommer med sin Bakke, men jages øjeblikkelig paa Flugt trods sine Protester, der vil de ikke have ham, han maa selv se, at finde en Plads, hvor han kan være, han kunde jo have staaet op og i ordenlig Tid. Han gaar.

3.

HERREVERELSE.

d. v. s. Resterne deraf. Skrivebordet adskilt, Bord og Sofa borte. Stolene gaar netop Flyttemandene med. Holm kommer ind med Bakken. Han er efterhaanden bleven arrig, men nu vil han have sin Kaffe. Sætter Bakken paa Gulvet, sig selv med Ryggen med et Bogskab eller lignende. Igen kommer en Flyttemand, og beder høfligst om at komme til, men nej, denne Gang, lader Holm sig ikke fjerne, tværtimod farer han op, og skælder ud og sætter lempelig Manden udenfor. Medens han besørger dette, kommer Familions Hund, som man i Travlheden ikke har faaet sørget for, benytter sig af Lejligheden, og snager i Kaffe - bakken! Eder Sukkeret, o. s. v. Dette er for meget for Holm, nu har han nek! Han giver et Udfæld mod Hunden, der imidlertid hurtigt salverer sig, og Holm gaar ud med alle Tegn paa Raseri.

3.

N. B.

En hvilken som helst Køter, blot saaledes, at man kan tænke sig Holm ejer den, trækkes nogle Gange ind paa Seenen, og faar Lov til at sde Sukker ved Bakken, før den fotograferes. Naar den har prøvet det nogle Gange, fotograferes der, den vil da nok søge Sukkeret en Gang til uden at lodes.-----

4.

ENTRE'EN.

Holm kommer ud, møder Fru Holm, nu har jeg nok af det, jeg gaar! Saa kan Du flytte saa godt Du lyster. Jeg kommer ikke mere i denne Lejlighed mere! Naar man ikke en Gang kan faa sin Kaffe i Fred herhjemme, - ikke en Gang kan faa Fred, for sin egen Hund saa hører alt op, saa maa man se, at faa noget ude!" Saadan øser han op, Fruen tager det ganske roligt, hjælper ham venlig Frakken paa, rækker ham Stok og Hat. Han kigger paa hende. Hunsret slaar om, han indser, at hun ikke kan gøre for det, erkender at han selv er Skyld i det, giver gode Ord, - han har forløbet sig, vil gøre det godt igen, vil tage lidt om Afsked med hende, hun afværger det, skubber ham udenfor, medens en Flyttemand, der ubemærket har overværet Seenen, grinende ser til.-

5.

PAA GADEN.

Udenfor Holms Lejlighed, der er f. Ex paa 1. ste Sal. paa

3. a

Gaden Flyttevogn, Møbler staar paa fortovet. Man ser Facaden med Vinduerne paa 1. ste Sal og ser Holm komme ud og gaa bort.

6. Billede.

NOGLE TIMER SENERE.

Restauration. Holm sidder ved et Bord, han har faaet en bedre Frokost, er bleven vel til pas, sidder nu, og nyder Kaffen, en god Cigar og Aviserne. Proprietar Lund kommer ind, ser Holm, der er dybt inde i Dagens ledende Artikel, stiller sig op foran ham og stirrer paa ham med et gemytligt Smil. Holm mærker, at nogen ser paa ham, og ser op, - Nej, God Dag Gamle! " Hjærtelige Hilsener. Lund slaar sig ned ved Bordet og faar Fortællingen om Holms Genvordigheder om Morgenens, som Holm nu, mest og vaagen, ser den humeritiske Side. " Kør Du med mig, hjem til Elmegaard," siger Lund. Naa, ja, Ideen er ikke saa dum, sidde paa Kafe hele Dagen, er ogsaa for kedeligt, Holm slaar til. Skriver en Billet, som Tjeneren lover at besørge.

7.

I HOLMS ~~NEW~~ LEJLIGHED.

F. Ex. Soveværelset. (dette skal bruges senere.) Fru Holm, er ved at ordne, Pigen kommer med Billetten fra Holm, som Fru Holm læser: *viser Budet ind til Fruen*

4.

Kære Anna!

Jeg tager med Proprietær Lund til Elmegaard,
og kommer først sent i Aften.

Din

Carl ~~Holm~~.

Naa, tænker hun, saa er man fri for at gøre saa stort ud af
Middagen, og kan faa Fred til at gøre i Orden.

8.

VED MIDNATSTID PAA ELMEGAARD. (HERREVERELSE.)

Lund, Holm og to andre Herrer sidder ved en gemytlig Lombro.
Ved Siden af et Bord, Arsenal af Flasker og Glas, at man
ogsaa sørger for de indvendige Dele. Stemningen er godt oppe,
særlig Holm, som har været heldig i Spillet, er i sprudlende
Humør, og dermed slutter man, gør Regnskabet op, og Holm, stry-
ger tilfreds sin Gevinst til sig, man faar et Glas til Afsked,
og Lund klapper Holm paa Skulderen, Ja, nu skal Niels nok køre
Dig hjem. Man gaar.

9.

ELMEGAARD.

Vognen holder for Døren. Holm hjælper op, Afsked, Niels kører,
Han har været paa den Tur før! ved, der vanker en god Drikke-
skilling og ser derfor velfornejet ud, man har blot glømt,
at meddele ham, at Holm er flyttet.

aa.

9a
Laurberg

12 a.
Laurberg hos de nye Løgere
Mans og Hans søner - ~~far~~
hans søner og af hustru - sønner i Mønter

10.PAA GADEN. UDENFOR HOLMS GAMLE BOESEL.(11. Billedc.)

Vognen kører op for Døren, Niels springer af og vækker Holm, hjælper ham ned, faar hans Nøgler og lukker Gadedøren op og venter, medens Holm med Besvar faar Portemonæen frem og finder en Drikkeskillang frem, som Niels med velbehagelig Smil putter til sig efter først at have spyttet paa den. Holm gaar ind, Niels stiger til Vogns og kører.

11.TRAPPEGANG.

Holm kommer op til ~~101~~ (101) Entreen, tager Nøglen frem og lukker op og gaar ind.

12.ENTREEN.

Holm kommer ind, lukker Døren og fanler lidt rundt. Kommer saa i tanker om, at det er bedst, ikke at vække Fruen, og vil tage Støvlerne af. Den ene gaar det godt med, men den anden? Holm er jo ikke ganske sikker paa Benene og drætter med et Bump paa Enden. 123 Støvlerne er ganske vist kommen af, men har han ingen vækket? Han lytter lidt. Nej, det gik alligevel Paa Strømfødder lister han gaaen Korridoren,

13a

Tijwilde

Tijwilde - Klokken (Klokke ^{ny} Klokke)
bygget at ringe - him færet op
og i Kaskjole us af Vordet

13a

6.

12c
Enhjørning Herredøle, Holm kommer ind

~~Hvor han mener at være saa godt kendt, at der intet kan ske.~~

Men o Ve! Midt i ~~Korridoren~~ ^{Værelset} staar nogle af den ny Lejers Pakkesser, som man endnu ikke har faaet af Vejen. Holm løber mod dem og med veldigt Rabalder ranlede ned, Holm falder ned og ligger og spæller mellem Kasserne.

13.

SOVEVÆRELSET.

hør de nye Ljere

~~Hansen og Fru ligger og sover efter den trættende Flytning, da Fruen vægner ved Bumpet, da Holm falder på Gulvet. Hun lytter, rykker i Hansen, der vægner, og ser sig forvildet om. Nu lyder Rabaldret. Hansen vil fare op, men Fruen tillader ikke, at han udsetter sig sit dyrebare Liv for Fare, det er naturligvis Mordere og Røvere, hun ringer på Pigen.~~

trækker i Høphækken

14.

ENTREEN.

Enhjørning Herredøle

Holm er ved at rejse sig op, da Pigen kommer frem i en Dør, men straks trækker sig tilbage med et skingrende Skrig.

15.

SOVEVÆRELSET.

Hansen er kommen op, har faaet Benklæder på, Fruen ligger rystende af Skrek i Sengen, og bønfaller Hansen over dog ikke at indlade sig i Kamp med Røverne. nu hører de Pigenes Vrel, og

129
129
129

129

17

Fokker Herrovelse

Naar Politisk Raad i den griber de
Holen i Maaen og det anerkende ham
de nye Lyere to i sin vider sig -
dog herunder med hvad de har paa
net finde i Hart - pludselig gaar
Lager. Sammenhang af for Holen og han
grimes bystetigt - de andre ser ufove
skadene for ham - han forklarer -
Behandling er med - Kun ikke de
nye Lyere - Holen ges Uudfyldning af
Holen sig betage med Behandling

7.

fuldstændig klar over, at nu er Reverne ved at tage Livet af Pigen, Hansen farer til Vinduet, og raaber, Hjælp! Mord! Politi!

16.

PAA GADEN.

To Betjente kommer slentrende, finder de to Bøjere, som Værts-husholderen i Stuen for visse Aarsagers Skyld hver Nat sætter ud til dem, skal lige til at nyde dem, da Hansen ses fægtende med Armene ud af Vinduet og skriger paa Politi. Øblet skal være til en anden Gang, Pligten skal fremfor alt først! De dirker Gadedøren op og farer op i Huset.

17.

~~Forhøret~~
Forhøret
~~Erhvervsretten~~

Holm har faaet rojst sig op,,,,, - han er helt forvildet, kan ikke forstaa det passerede, - ~~men pludselig gaar det et Lys op for ham, han husker, at han en flyttet! det reeltalt helt fremmede Mennesker, han er brudt ind hos! Tak Skabne!~~ Nu dundrer Betjentene paa Døren, ~~Holm~~ *Åben Springen af*, de spørger ham, hvad der er i Vejen, han prøver at forklare sig, ~~Men Betjenten, som tror, at det virkelig er Tyv og Mord i Huset,~~ og ikke kan tænke sig den pene Mand, som de kender, og som lukkede dem op som Forbryder, tror, at han er gaaet fra Sans og Samling paa Grund af en andens Indbrud. Giver sig ikke Tid til at høre hans stammende Forklaring, sterner Huset igennem uden at finde

nogen og samler til sidst sammen med Herr og Fru Hansen og Pigen i Korrdøren igen. Holm har fået Støvlerne på igen, har samlet sig lidt, og forklarer i få Ord, at det er hans Distraktion, der er Skyld i det hele, Hansen, der nu grindrer, at have set Holm der, da han lejede, tager med et sursødt Ansigt mod Holms Undskyldninger og lukker Holm og Betjentene ud.

18.

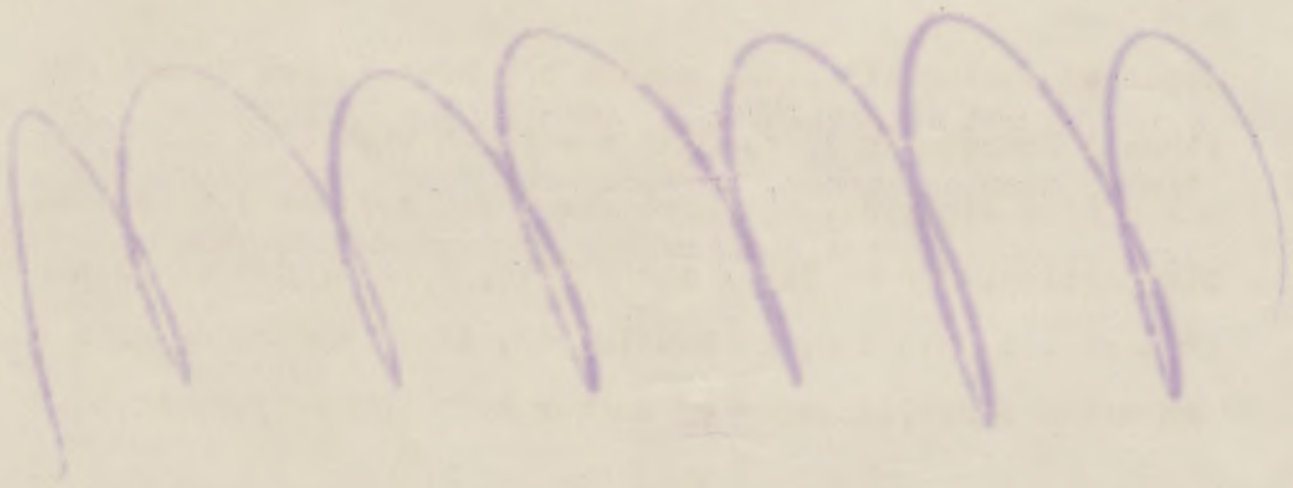
PAA GADEN.

Holm affinder sig med Betjentene med en klækkelig Drikkeskil- ling, og er ved at sige Farvel til dem. En Bil kommer tilfældig forbi, anraabes af Holm, som faar den standset et Stykke henne i Gaden. Han træder derhen, og stiger ind, hvorpaa Bilen kører.

+19.+

EN ANDEN GADE.

Ved Holms nye Bopæl. Bilen standser udenfor Gadedøren og Holm stiger ud. Før han betaler, kigger han op paa Numret over Døren, for at se, om det nu ogsaa er rigtigt, han har lavet nok Ballade den Nat, saa det er bedst at se sig for. Han bor i Nr. 24, det staar der ogsaa over Døren, men paa Grund af hans naturlige Nervøsitet ved det forefalden, plus de undtagne Sjusser, synes Tallene at danse for hans Øjne. Holm griber Chaufføren i Armen,



21. A.

Trappengangen

Holm fortæller at forsøge højere oppe
at Trappen og gaar videre

21 B

Lovvordene som 21.

Her Holm som har byttet lagget
og belbaje i Seeyen

9.

peger op mod Nummerpladen og spørger" Hvad staar der? Chaufføren, der nok mærker, hvordan det er fat, svarer smilende. 24. hvorpaa Holm lettet betaler ham og gaar ind, Gadedøren er tilfældigvis aaben.

20.

TRAPPEGANG UDENFOR HOLMS NYE LEJLIGHED.

Holm kommer op, tæller paa Fingrene, - har han nu naaet den rigtige Afsats? Forsigtighed er en Dyd, det er bedst at se, om han er hjemme. Han river en Tandstik, og lyser paa Døren, Fruen har imidlertid endnu ikke faaet Dørpladen op, og Holm leder forgæves. ~~Skuffede Miner, er det rigtigt eller ej, - Naa, man kan jo prøve næste Afsats. Man vendrer højere op,~~

21.

SOVEVÆRELSE.

Fru Holm ligger halvsovende, hører Puslen ved Entredøren. Naa, der er han vel endelig! Rejser sig halvt op, og lytter, ~~men syhker resigneret tilbage igen. Det var ikke han!~~

*21.0. Trappengang
21.3 Soveværelse
22.*

TRAPPEGANG.

19.

Næste Afsats. Holm kommer op, river atter en Tændstik og vil lyse, men brænder Fingrene. taber både Tændstik og Æske, og begynder at rage rundt paa Gulvet efter Æsken.

23.

TITEL.

Her er ogsaa en Hustru, som venter sin Mand hjem.

SOVEVERELSE. (lig Holms.)

Kun Andre Møbler. Fru Strom sidder og venter, meget øndskabsfuld, ser paa Uhret, tramper rundt med knyttede Hænder, og lytter "Han skal faa!" At han vover, at blive saa længe borte! Lytter igen. Naar, der er han! Du kan tro min Ven! Du skal blive budt velkommen! Snapper Tæppebankeren, som paa Forhaand er blevet taget fraen.

24.

TRAPPEGANG.

Holm sveder Angstens Sved. Hvad pokker skal han gøre? Bor han her eller bor han nedenunder? En Fejltagelse til, vilde være alt for fatal, Pludselig faar han en Ide, - kan han ikke se, kan han da føle, han onfavner Døren, finder Dørpladen, og over-

føler den. Jo, det er hans Dørplade. Nu er han reddet. Han ringer. Næsten straks gaar Døren op, han gribes i Kraven og rusker eftertrykkelig og ~~taet~~ ind.

*Fruen ser ham med Toppens blik over
: Hatten - naar hun opdager sine Fyldte*

25.

*Smækker hans Døren i.
Holm samler sig og gaar
ad med ad Klappen*

ENTRE HOS STRAM.

S. 11
Fruen Stram kaler Holm ind, han faar en Mængde Skaldsord, og et Par Rap, af Bankeren, og Fruen skubber ham saa fra sig, sætter Hænderne i Siden, og skal saa til at forhøre ham, - men opdager saa, at det er en helt fremmed Mand, hun har paagrebet. Det forbløffer hende et Øjeblik, men ikke længe. Hvad er det for en irak Laban, der bryder ind hos fremmede Folk? Hvad bilder han sig ind? Herud med ham! Hun sæbner Døren, smider Holm ud, sparkar Hatten bagefter og smækker Døren i.

26.

TRAPPEGANGEN.

S. 12
Holm bliver smidt ud, Hatten kommer flyvende bagefter, han samler sig selv sammen, og gaar ned ad Afsætsen og leder efter Hatten, kan ikke finde den.

27.

27.

Frøppegang paa 1^{de} led
Mister Wisbech
Holm lød mig ikke længe mere - Indlæst at tilbringe
Natten paa Frøppe - han søgte sig til at Love

27a

De og Fri Holm nye Lovordelse
Fri Holm er vaagen og paa Udværelse og gæster

28.

Frøppegang paa 1^{de} led
Holm er faldet i Løve - smiler i Løve
Mister Wisbech faldet over ham - har ham

29.

Fri Holm farer op af Løve

30

Frøppegang

Fri Holm kommer ind paa sin Mand

27a

TRAPPEGANG FORAN HOLMS DØR.

Holm kommer ovenfra, forbi Hatten, som han jo ikke kan se, slaar Hænderne sammen i Fortvivlelse." Hvad skal jeg, arme Mandgøre? Hvor bor jeg? Kommer jeg da aldrig hjem? Men nu slaar endelig Freløsningsens Time. Fru Holm, har hørt Spetaket ovenpaa,

ENDE!

N B.

En enkelt Ting maa iagttages, Holms Dørplade, maa hvis man faar dem at se i hans gamle Lejlighed, have samme Form og Størrelse, som Dørpladen hos Fru Strøm. Desuden maa Gaderne, hvor Spillet om Natten foregaa endelig være folketomme for ikke at ødelægge Illusionen.

----- o o o o o o -----

| | |
|---------------------------------|---|
| Loukammer | 1. 7. 12^a. 13 15 |
| Daglystie | 2. |
| Herredette | 3. 12^c. 14. 17 |
| Emble | 4. 12. 12^B. |
| Vdenfor Holms Bolig | 5. 10. 15. 18. |
| Restauratien | 6. |
| Herredette paa Sluugaard | 8. |
| Fraa Sluugaards Hovstappe | 9. |
| Tigevordelse | 13 ^a . |
| Inde ved Holms Bolig | 16 |
| Vdenfor Holms nye Bolig | 19. |
| Tropegang | ^{1ste} 20. ^{1ste} 21 ^a . ^{2den} 22. ^{2den} 24. ^{1ste} 27. ^{1ste} 28. 30^a |
| Holm og Niis nye Lovordelse | 21. 2^B. 27^a. 29. |
| Fri Maands Lovordelse | 23. |